

Underbilag a. til Bilag 17.**Banklovgivningen i Czekoslovakiet.**

Efter Verdenskrigens Afslutning fandtes der i den nydannede czekoslovakiske Stat Pengeinstitutter af højst forskellig Karakter, nemlig foruden den seddeludstedende Nationalbank:

a) En Række mindre Pengeinstitutter af almennyttig Karakter og af lokal Betydning: Sparekasser, Forskudskasser, kooperative Kreditanstalter o. l.

b) Enkelte større Institutter af almennyttig Karakter, nemlig de saakaldte Landesbanken, der giver lange Laan, særlig i Landejendomme.

c) Erhvervsdrivende Kreditbanker, organiserede enten som Aktieselskaber eller som andre Selskaber med begrænset Ansvar, der særlig fik til Opgave at financiere den opvoksende Industri. Da Industrien skulde nyskabes, og da Landet savnede Kapitalmarked af Betydning, maatte Kreditbankerne gaa stærkt ind saavel med Deltagelse i Emissioner som med Financiering af Anlæg og med Driftskrediter. Bankerne blev i visse Tilfælde stærkt knyttede til enkelte Brancher, f. Eks. Bomuld og Sukker.

Under den økonomiske Krise efter Verdenskrigens Afslutning brød tre større Banker sammen. Der opstod derved et stærkt Røre, og Mistilliden til Pengeinstitutterne førte til, at Indlaanene begyndte at svigte. For at genopbygge Tilliden til Bankvæsenet gennemførtes der da i 1924 ved Lov tre Grupper af Foranstaltninger.

I. Specialfonden.

Til delvis Dækning af de i Efterkrigsperioden i Pengeinstitutter og Andelsvirksomheder opstaaede Krisetab oprettedes der en *Specialfond*.

Denne Fond udbetaler efter en Undersøgelse og eventuel Reorganisation af vedkommende Institut en Understøttelse i Form af Obligationer med mindst 4 pCt. Rente og amortisable i højst 40 Aar. Grundlaget for disse Obligationer er dels en aarlig Afgift af Pengeinstitutterne, for de almennyttige Institutter paa 10 pCt. af Nettooverskudet og for Bankerne varierende i Forhold til Dividendens Størrelse, dels et aarligt Statsbidrag paa indtil 50 Mill. Kc.

De understøttede Institutter kan sættes under et offentligt Tilsyn, uden hvis Tilslædelse ingen Beslutning fra Ledelsens Side kan udføres.

Specialfondens Understøttelse var en Hjælp een Gang for alle, idet de paagældende Pengeinstitutter for at komme i Betragtning skulde melde sig inden et halvt Aar efter Lovens Ikrafttræden. Fondens Midler er helt medgaaet. Ved Banksammenbrud har Indskyderne faaet 100 pCt. Hjælpen fra Specialfonden gives hemmeligt. Fonden bestyres af et Kuratorium paa 17 Medlemmer, hvoraf 5 er udpegede af Regeringen og Resten repræsenterer Pengeinstitutterne (3 for hver Kategori).

II. Bankloven.

1. *Bestemmelser om Bankernes Virksomhed.* Berettiget til at modtage Indlaan (paa Kontrabøger) er Sparekasser og de foran nævnte andre Pengeinstitutter af almennyttig Karakter. Bankernes Ret til at modtage Indlaan gøres afhængig af en Koncession, der kun kan opnaas, hvis Bankerne opfylder visse Betingelser. Disse er i Hovedsagen, at de har været i Virksomhed i tre Aar, at deres fuldt indbetalte Aktiekapital (Garantikapital) udgør mindst 5 Mill. Kc., at deres til Dækning af Tab bestemte Reserver udgør mindst 15 pCt. af Aktiekapitalen, at Direktionens Medlemmer forpligter sig til, i Tilfælde af at Reserverne gaar ned under de 15 pCt., af deres private Midler at stille et Beløb svarende til 4 pCt. af Aktiekapitalen til Raadighed udelukkende til Sikring af Indskyderne,